

i hvert Fald, indtil Rødby—Femern-Ruten er etableret. Og jeg tror, at hvis Danmark ikke tager Affære her, vil Tyskland genoprette Ruten; jeg tror ikke, man fra Kiels Side vil lade denne Rute ligge. Naar Korsør—Kiel-Ruten har et daarligt Ry mange Steder, er det, fordi den altid er blevet daarlig behandlet fra Statens Side, fik daarlige Skibe og en daarlig Drift. Danmark overlod et tysk Selskab Dagdriften og beholdt selv Natdriften med det Resultat, at hvert Skib kun gjorde en Rejse for hver 48 Timer; derfor maatte to Skibe altid ligge under Damp, hvilket medfører store Udgifter. Enten bør Staten overtage hele Driften, saavel Dag- som Natdrift — det kunde besørges med to Skibe i Drift og et Reserveskib —, eller ogsaa maatte man søge Forbindelse med et privat, tysk Selskab. Saa tror jeg, man kunde gennemføre en Trafik paa denne Rute, som ikke vilde paaføre Staten noget Tab.

Dernæst vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om man i en nær Fremtid kan vente et Lovforslag om Ophævelse af den privilegerede Aalegaardsret. For ca. 3 Aar siden blev der nedsat en Kommission angaaende denne Sag, og den har for nogle Maaneder siden afgivet en Betænkning med to Forslag, et til en Afløsning af Aalegaardsretten og et til delvis Afløsning og delvis Ophævelse af den privilegerede Ret. Det er et Spørgsmaal, som har overordentlig stor Interesse blandt Fiskerne, og jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der snarest muligt bliver fremsat et Forslag angaaende den Sag.

Endelig vil jeg spørge den højtærede Justitsminister, om han agter at gribe ind overfor det Uvæsen, som er ved at udvikle sig paa vore Gader og Landeveje med Hensyn til Kørselen med Automobile og Motorcykler. Der var en Tid, for mange Aar tilbage, da det var farligt at færdes paa Landevejene paa Grund af Stimænd. Den Tid er jo forbi, men nu er det ved at blive lige saa farligt at færdes paa Gader og Landeveje, fordi en meget stor Del af Automobilisterne og Motorcyklisterne kører aldeles hensynsløst. Enhver, der færdes paa Gaderne i Købstæderne og København eller paa Landevejene, kan bevidne, at hvis man ikke vil risikere Liv og Lemmer, skal man, naar man skimter et Automobil eller en Motorcykel, i Tide vige meget stærkt til Side, helst ud til Vejgrøften. Det skal erkendes, at der er en Del, som kører hensynsfuldt, og jeg ønsker ikke i mindste Maade, at der skal

lægges den forsvarlige Kørsel med Motor-køretøjer Hindring i Vejen; jeg indser, de er Nutidens og vil være Fremtidens Køretøjer, og at man, overalt hvor der er Mulighed derfor, bør sørge for at aabne enhver Vej for disse Køretøjer. Men jeg mener, at det samtidig bør kræves, at Automobilister og Motorcyklistere kører paa en forsvarlig Maade, saa at baade Folk, der har andre Køretøjer, Fodgængere og Cyklistere uden Fare kan færdes paa Byernes Gader og paa Landevejene. Det forekommer mig, at naar der kan ske en Ulykke som den ved Næstved, hvor en Automobilist ved maaneklar Aften enten kørte en Cyklist ned eller overkørte ham, da han laa paa Vejen, maa den Mand paa Automobilet enten ikke have været i Stand til at styre sit Automobil, eller ogsaa maa han have kørt ganske uforsvarligt. Det forekommer mig, at i saadanne Tilfælde bør der skrides ind, og jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at give Politiet Landet over Ordre til meget nøje at paase, hvilken Hastighed de forskellige Køretøjer, Motorcykler og Automobile, føres frem med, og i Tilfælde, hvor det konstateres, at der er kørt stærkere, end Loven tillader, fratage den paagældende Køretøjtilladelsen for stedse, og i Tilfælde, hvor der afstedkommes større Ulykker, straffe den paagældende meget haardt.

Jeg vil slutte med en Bemærkning til det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller), der i Eftermiddags udtalte, at der ogsaa maatte være en Ret for Mindretallene i vort Land. Af den Grund ønskede det ærede Medlem ikke en Ændring i Landstingets Sammensætning. Men hvad er Hensigten med at bevare Landstinget i den Form, det ærede Medlem mener det skal bevares i, nemlig med en særlig Valgret? Det er jo kun den at sikre det ærede Medlem og hans Parti en vis Særrettighed. Det er det, som altid har været Højres Særkende, saa længe det havde Magten i dette Land, enten det nu havde den i Form af privilegeret Valgret eller paa anden Maade, at det tog intet Hensyn til Mindretallene. Hvor Højre havde Magten enten i Stat eller i Kommuner, havde det kun eet Valgsprog, nemlig dette: Vi har Magten, og vi agter at bruge Magten uden mindste Hensyn til Mindretallene. Saaledes var Højres Stilling den Gang. Det forekommer mig, at det konservative Folkeparti, som, selv om det er et nyfødt Parti, dog paa en vis Maade er det gamle Højres Arvtager, ikke har Ret til at kræve en Særret for sig. Der bør være lige Ret for alle, men ingen Særrettigheder.